

«واو» لوق حیجرت هینایب «نم» و هیفانیتسا اهل دَبُّی تِلْا ضرالا و» رد «مالسلانم هلالا

یهلایه دعو، قاثیم ذخا زا دعب، دندومرف ار قاثیم ذخا، دنتشاد مالسلایه لعل ترضح هک یتانایب رد نآلا، بُّخ. «هک رابملا ضرالا مهل ملسی نا»: دنگب ناشیارب ار راک نیا هک یهلا یه دعو؛ دندومرف ار هرابود هک تسابسانم نآلا، دندومرف ار تسایهلا یه دعو نآ هک مه نآ یهمزال، دندومرف ار قاثیم هک رد یدیدج بلطم یلیخ، تروص نیا رد بُّخ؟! «... یتلّا ضرالا و مهودع نم مهحیری» هک دنگب قطع ضیف هک دنیوگیم راک رخآ رد، مالسلایه لعل ترضح هک یزیچ نآ ابّا صوصخم. دیآیم ن ترابع دشاب هینایب «نم» هک «یناثل دیوی» ثیدح رخآ: دندومرف

حیضوت یتفرعم رظن زا دنه اوخیم مالسلایه لعل ترضح نآلا هک تسا نیا، دیآیم نهذ هب هک هچ نآ اذل. تساوحن هب اه نآ یهطبار و دنوشیم ققحم تروص هب، قاثیم و دهع نیا و دهعو نآ هک دنهدب قاثیم لاعتم یادخ هک متفگ نم: دنیوگیم. دوشیم هیفانیتسا «واو»، نایب نیا حیضوت رد حیضوت ار نیمز نیا مه اوخیم الاح، دهذب ناراوگربزب نآ هب ار نیمز نیا هک تسا هداد دهعو و هتفرگ یارب، ار نآ، لاعتم دنوادخ و هداد دهعو اه نآ هب هک ینیمز نآ؛ «هلالا اهل دَبُّی تِلْا ضرالا و»: مهذب - ثیدح یهلابند هکنیا رطاخ هب؟! ارچ. تسا مالس سنج زا؛ «مالسلانم»، دنگیم لیدبت ناشیا دی دَجَتْ وَ قَاثِيْمٌ لَّا سَفَنُ عُرْكَدَتْ هَيْلَعُ مَالَسْلَا اَمَّنْ اَو»: دراد نینچ - دومرف ضیف موحرم هک روطنامه وَّلَجْ هَلَجَّ عِيْ نَأْ هَلَعْلَ» منکیم یروآدای، ار دهعو نآ و قاثیم نآ مراد ینعی کیلعل مالسلایه لعل؛ «هلالا یلَعْلَ هَلَعْلَ». «هیف امرعی مَجْبُ مَالَسْلَا لَجَّ عِيْ وَ زَع». دندومرف ار نیا ضیف. تسا مالس سنج زا؛ «مالسلایه یتلّا ضرالا لَجَّ عِيْ» ینعی

؟دوشیم هچ ربخ، دشاب فانیتسا «واو» رگا: درگاش